

Lhåna
Ingelstad, h: d
Kverrestad sin
nypt. 1932

3706

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De underjordiska från Skäggabjersbacken.

Sydost om Kverrestads kyrka ligger en backe, som kallas för Skäggabjersbacken. Så var det vid en gård. Det var om julen och de hade varit körande i stan julafton. De bodde i Södra Kverrestad. När de så komme mitt för backen & det var så där i kvällningen - så skråg det från backen: "Hälsa Kludde, att Slarve e dö". De körde hem och hade ingen aning om vad det betydde. När de så kom hem och skulle eda kvällesmad, skulle kvingan snacka om'd för drängen och pian. och så sa kvingean: "Det skreg ifrån backen, när vi kom förbi: 'Hälsa Kludde att Slarve e dö'". "Ah" sa det då från baghused. Där ute stod Kludde och hörde vad de sa. De blev rädda och tände ljus och skulle se. När de kom ut i baghused såg de att han hade satt en kopparkittel under ölatunnan. När han hörde att de talade om att Slarve var död, hade han blev så rädd

1
De underjordiska från
Skäggabjers-
backen.

3706

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

att han glömt att sätta i tappen i tunnan, så när de komme
ut i baghused, så löve de över tjelen.

Så glömde han tjelen. Det var ju hans egen tjel Far har
sett den tjelen. Den har varit i släkten i flere hundra år.

2

3706

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Backatröllens
ko på bete på
avraden.

Backatröllensko på bete på avraden.

Vid Skäggabjersbacken höll backatröllan till. (se föreg uppteckning). Så på den tiden hade de ju inte var sin jord. Och så på efterhösten släppte hela byn ut sina kreg på vångarna, sen de hade inhöstat. Så vyta de var sin dag. När det då var tid att backatröllan skulle vyta sitt kreg - de hade en svårtdraged ko på bete - så kom där en liten påg, så vyta han den dan. Det var tröllan som hade skickat honom.

Skåne
Joragomman i
Kverrestad 8n
181932

3706

Mynt. Ernst Frostin
Per. Ole Nilsson
Född. 1867 i Kverrestad

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När jordgum-
man var på
förrättning
hos trollen.

4

När jordgumman var på förrättning hos trollen.

Joragomman i Kverrestad hjälpte till en gång när tröllkärningen skulle ha en glutt. Humm kom körande. Humm hade varred ude po förrättning. Närr humm kom mitt fårr backen (Skäggabjersbacken) va där en tröllpogga. Humm va så buged. "Ack, du pogga, du ska nock snart ha små", sa humm te poggan. Så en kväll knacka de på dören hos joragomman. Humm försto va det va, så humm gick ud å fullde me ti backen. Å så hjälpte humm tröllkvingan me förlösningen. Humm fick sin betalning såmm vanlit.

3706

Pågen som tog trollens säck till möllan.

Trollgumman kom ut en gång, när där kom en dräng förbi Skäggabjersbacken - han skulle köra till möllan - och hon frågte om han ville ta en säck med sig för dom till möllan, och få den malen. Jo, det kunde han ju alltid. Och drängen la säcken i vagnen och satte sig på säcken. Detsamma gjorde han, när han varit i möllan och hämtat mjölet. Så kom tröllkvingan ut, när pågen kom tillbaka med säcken. Innan hon tog säcken, luktade hon på den. När gjort det sa hon: "A min påg, den får du ta humm me di, fårr du har släppt nåd po säcken!" Han hade väl släppt en fjärt, när han hade suttit på den. Så fick han ta den med sig hem.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Pågen som to
trollens
säck till
möllan.

5

3706

Brydestuepågen.

Förr talade de om en påg, som de kallade brydestuepågen. Den såg de titt. När jag var 15-16 år såg jag den. När jag kom mitt framför brydestuan, så mötte jag en liten påg, hög som bordet och med en silkehatt (hög hatt, "storm") på huvudet. 'Ja byck så rädd'.

Åtta dar därefter låg där en jude till vårt som hette Lovén. Han brukade komma sent hem om kvällarna. När han var ute en kväll möter han "dinne pågen i samma skepnad" som jag såg honom. På den tiden hade judarna stora trälådor, som de bar på ryggen. När han såg pågen, "lena han bäddje rimmorna" och slängde lådan och sprang hem till vårt. Här berättade han att han sett brydestuepågen "å han va så han russtes i hela sin kropp".

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Brydestuepågen

6

3706

Spökeri vid ~~b~~ydestua.

Förr låg här en brydestua i Södra Kverrestad. Den låg
st~~ar~~x bredvid skolan. Jag kom en vinternatt förbi där. Då hörde
jag hur "disköja å bröd, å darr va sonnt allo". "Di hörde ja säl
så di en ingen löjn",

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Spökeri vid
brydestua.

7

3706

Skatten i Sassadal.

I Sassadal i Södrra Kvärrestad skall en skatt ligga begravnen. Där visste de att där var pengar. Det var från danska tiden. De visste precis var de var. Så blev mannarna överens om att de skulle söka grava opp ~~den~~ skatten. Men då skulle de sätta sig för någonting. Då var där någon som föreslog att de skulle sätta sig för, attt vara allvarsamma och inte grina medan de tog opp skatten. De gick om natten och började att gräva. Mycket riktigt, när de grävde så träffade de på en ekekista med silver och guld och bågare, som folk i ofredstider gravat ner. När de trodde att de säkert hade kistan, kom där två möss, som var förspända för en vagn och på vagnen var ett halmlass. "Så droe mussen lassed". Det såg roligt ut och en mannarna började att grina. Men det skulle ~~han~~ aldrig ha gjort. Då blev där ett sådant dunder och sus och så var där en röst som sa: "Om hundra år så kommer jag igen". Så sjönk kistan.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skatten i
Sassadal

8

3706

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Skatten i
Hammars backe

Skatten i Hammars backe.

Min far berättade om Hammars backe nere vid sjön (Östersjön) Där är tre "kongalösen" nergravda i en av backarna. (Förr i världen när här var småkungar kom de ofta "ihov" och slåss och blev så tagna till fånga. För att de så skulle bli fria fick de ge kungalösen) Skatten skall ligga begravnen i backe, som hette Lille Bles. Där är tre backar, men nu vet de inte vilken, som är Lille Bles. I den backen skall tre "kacklona"^x vara nergravade, fulla med silver och guld.

När jag var trettio år gammal var danskarna där och grävde och skulle söka efter skatten, men de hittade den inte. Se det är inte så lätt att komma underfund med vilken backe det är.

x "kacklona", sättegna.

Skina
Brockstad
Mjölka
sept. år 1932

Mjölka pinnar.

3706

Cont. Ernst Fester
P. Cla. Nilsson
Johd 1867

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10
Mjölka
pinnar

Min far hat talad åmm ditte. Po den tiden gick fållk å
töjde mied. Så komm där en lappkvinga. Humm fitj liddja ~~hos~~
där, hos farses fårrfæder. Po den tiden hade di lervæddja,
så di va ente så håra. Nårr ~~humm~~ ^{mannen} kom ud på marenen, så hade
hon satt fyra pinga i væddjen å så sad humm å milja pingana.
Humm hade en spann onge pingana å så ränn-de miltjen i den.
Mannen ble ju rädd, nårr han så, va hon jore. Männ lappkvingan
sa: "Du behöver ente va rädd, fårr ja miltjar ente dina tjör,
udan di riges".